

Curierul Economic și Industrial

Revistă Economică Financiară și Industrială

Director: **Anton Pepa**

Dir. Ad-tiv și Girant Resp.: **S. Adler-Aldea**

— Redacția și Administrația Str. Schitul Maicilor 13, Tel. 4.19.93 —

8 IUNIE

Un deceniu dela Restaurație s'a încrustat cu strălucire în paginile de aur ale cronicei neamului. Acest răstimp exteriorizează o epocă de transformare și temeinice înfăptuiri în toate domeniile vieții de stat. El afirmă idealurile patriotice ale națiunii, sfertările obștești: acești zece ani reprezintă muncă ordonată și fecundă.

Soarta a voit ca **Majestatea Sa Regele**, cu spiritul Lui clar văzător, cu inteligența Sa remarcabilă și cu dragostea nemărginită pentru poporul Său, să reformeze viața națională și s'o îndrumeze pe făgașul operii de înălțare și întărire morală și materială.

Viața națiunilor, asemenea vieții umane nu-și găsește rațiunea decât în măsura în care temeinice principii și valori autentice activează la propășirea obștească

Majestatea Sa Regele a știut să îmbine fericit aspirațiile națiunii cu stimularea vrlorilor reale și să dea pașilor noștri direcțiunea cea bună și sănătoasă.

Cititor al regimului de învoire a fost Inaltul, providențialul interpret al năzuințelor pornite din adâncuri, noua structură a Țării corespunde realităților vii, părție sigură către adevăratul destin al neamului.

Constituția din 1938 a statornicit un nou echilibru între drepturi și datorii. Principiul organizării profesionale stabilește rostul efectiv în societate și adevărata autoritate morală. Pe aceste căi întru chipate de Înțelepciunea Voivodală, Țara a pornit la muncă și va putea trece prin vâltoarea de mare cumpănă a împrejurărilor zilelor de astăzi.

Prăznuirea unui deceniu dela Restaurație, filmează marile înfăptuiri pe toate tărâmurile, înfăptuiri pe temei de muncă rodnică.

Și această muncă nu poate fi decât răsplătirea strădaniei Regești, din toată clipa. Înălțătoare lozincă cristalizată în cuvinte cu adânc înțeles :

„Acei care doresc în aceste împrejurări să Mă sărbătorească n'o pot face mai plăcut pentru Mine decât pu-

nându-și toată munca cu râvnă și patriotism pentru întărirea României”.

În clipele de grele încercări prin care trece umanitatea „8 Iunie” prilejuește afirmarea credinței și solidarității naționale în jurul Suveranului, Cărmuitorul nostru înțelept și energic.

**Trăiască Majestatea Sa Regele!
Trăiască Augusta Sa Dinastie!**

M. S. REGELE

Progresul economic al României

Un deceniu de muncă pe tărâmul agricol, industrial și comercial

Evoluția economiei naționale, dela Restaurafție, marchează un accentuat progres constant și continuu. Îmbunătățirea metodelor de lucru, dotarea Țării cu un utilaj modern, a avut ca urmare stimularea și creșterea producției în toate ramurile de activitate.

Majestatea Sa Regele un adânc și competente cunoscător al temeiurilor economice românești, este un îndrumător și animator emerit de energii. Sub Regeasca Sa sfătuire munca și vrednicia națională, îmbolburate cu inteligența caracteristică neamului, au desăvârșit înfăptuiri uimitoare în agricultură, industrie și comerț.

România prin punerea în valoare a minunatelor și bogatelor sale resurse, ocupă un loc de frunte în Sud-Estul european. Ultimul deceniu constituie, sub înțeleapta Oblăduire Regească, o etapă de muncă, progres și civilizație, în concernul umanității.

Agricultura

Principala îndeletnicire a mării majorității a locuitorilor a fost obiectul unei preocupări speciale. Reforma agrară, care a dat pământ plugăriei românești, a impus o exploatare mai intensă. Dar lucrările pământului trebuiau să fie asezate pe baze mai raționale. În ultimii zece ani s'au depus laudabile străduințe în acest sens. Agricultură a înregistrat progrese considerabile în ceea ce privește nu numai augmentarea suprafețelor însămânțate, dar și modernizarea și raționalizarea lucrărilor. Opera de înzestrare a plugăriei cu utilaj modern, semințe selecționate, îmbunătățirea asolamentului, a fost întreprinsă cu ardoare și competență. Evident că mai sunt multe de făcut, dar progresul ultimului deceniu, constituie un îmbold și speranțe.

Planul de 5 ani alcătuit în beneficiu agriculturii constituie o orânduire metodică și științifică pentru desăvârșirea progresului agricol. În toate sectoarele anexe agriculturii s'au efectuat considerabile ameliorări. Reamintim legea pentru apărarea viticulturii, care constituie o reformă epocală, care va redresa podgoria românească.

Eforturile depuse pentru valorificarea produselor agricole, au avut de rezultat stimularea exportului și un preț remuneratoriu pentru producători.

Suprafețele însămânțate și producția de cereale (grâu, porumb, orz, ovăz, secară) s'au concretizat în următoarele cifre statistice, în cursul ultimilor zece ani:

	mii chintale	mii hectare
1930	10937	120712
1931	11418	121848
1932	10573	98814
1933	10976	109316
1934	11033	85753
1935	11144	98446
1936	11528	120242
1937	11447	103532
1938	11226	117512
1939	11251	122455

În anii din urmă s'a dat o mare atenție culturii de plante industriale, rezultatele obținute sunt încuraja-

toare pentru dezvoltarea acestor culturi în viitor.

Agricultura românească, ocupația ancestrală a locuitorilor, temelia vieții economice a Țării, a fost favorizată de înalta grijă a Suveranului. El însuși un priceput plugar.

Industria

Țara noastră se găsește într'o fază de intensă industrializare, menită să realizeze un echilibru armonios în lăuntrul structurii sale economice. Progresul industrial în deceniul din urmă a fost considerabil. Investițiunile de capitaluri și echiparea industrială a Țării cu utilajul necesar, s'a efectuat într'un ritm accelerat. Paralel cu acest fenomen a crescut și potențialul industrial al României; aceasta se poate deduce din comparația indicelui său individual cu indicele industrial mondial. Într'adevăr acesta, față de 1929=100, se cifra în 1938 la 92,9, însă în scădere, în timp ce indicele industrial al României atingea 143 și în anul 1939 se ridicase la 148,3.

În anul 1938, marea industrie românească, dispunea de 37667 întreprinderi, cu capital de 50069 milioane lei; utilizând o forță motrice de 746.789 HP și un personal angajat de 289117 persoane. Valoarea materiilor prime prelucrate era de 36944 milioane lei, cu o producție de 69.206 milioane lei.

Politica de protejare a industriei naționale a dat bune rezultate. Procesul de industrializare, întemeiat în parte pe sursele de materii prime indigene, pe posibilitatea procurării mâinei de lucru, a fost favorizat de o creștere a capacității de consum a pieții interne, car ea coincide cu necesitatea unor restricțiuni severe la importul de produse streine, precum și cu importante lucrări de investiție executate de Stat, în vederea creierii în lăuntrul granițelor Țării, a unei industrii pentru înzestrarea Apărării Naționale.

Remarcabil avânt a luat industria metalurgică, care s'a bucurat de o atenție specială. Producția se referă la aproape toate fabricatele de import. Principalele specialități ale acestei industrii sunt siderurgia și mecano-siderurgia, construcția locomotivelor, a vagoanelor și altor vehicule, cu și fără motor, implementurile și țesăturile de sârmă, turnătoriile de fontă, construcții metalice, etc.

Industria metalurgică constituie cel mai puternic suport economic al Țării. Ea cuprinde 7400 întreprinderi mari și mici, cu 120.000 H.V. forță motrice, ocupând 40.000 lucrători. Capitalul investit trece de 7800 milioane lei la o producție de peste 10 miliarde. Ea procură consumului toate fabricatele de primă trebuință și a impus o producție tot mai întinsă. Această afirmație își găsește expresia corespunzătoare în creșterea constantă a indicelui de producție a semifabricatelor, laminatelor și vânzării (producția 1920=100):

	semifabricate	limitată	Vânzare (tone)
1937	162,6	140,7	204.200
1938	182,7	147,6	232.864
1939	176,3	163,6	253.339

continuare în pag. 4-a

Valorificarea plantelor textile vegetale în România

de Col. Dr. AL. COSTIN-DOBRE

În diverse ocazii am insistat asupra importanței textilelor cu coaje în România, în special a inului și cânepii și acum în urmă în hebdomadul economic „Excelsior”. Această însemnătate a fost subliniată de forurile oficiale competente, cari socotesc că augumentarea producției de plante textile ar aduce un serios aport economiei naționale. Serviciul de valorificare al plantelor textile recent înființat pe lângă Ministrul Agriculturii și Domeniilor, din inițiativa d-lui Ministru prof. Dr. Ionescu-Sisești, constituie o elocventă exteriorizare a acestei politici. Acest serviciu pus sub președenția priceputei și activei personalități, d-l Ciceru Gorceu, este menit să aducă prețioase înfăptuiri în acest sector de activitate agricolă.

Pentru publicul ne specialist se înțelege prin „textile” doar cele 2 sau 3 materii prime vegetale ca: *inul, cânepa și bumbacul*. Aceasta e o greșeală! De aceea ținem să precizăm că materiile prime ale regimului vegetal sunt foarte variate. Știința economică cunoaște peste 1000 (una) mie de fibre și în fiecare an se descoperă noi fibre. În general aceste fibre din punct de vedere botanic sunt celule lunguete în formă tubulară sau fusulară și care constă din materii celulare sau *Celuloză*. Fibrele, din cauza substanțelor cu care sunt încrustate apar albe, galbene, verzi, roșii sau brune.

Fibrele la rupere opun o mai mică sau mare rezistență, posedând un grad de elasticitate și higroscopicitate ce variază de la plantă la plantă. Celuloza aceasta ce provine din regnul vegetal este din punct de vedere chimic un hidrat de carbon reprezentat prin formula $C_6 H_{10} O_5$ și care conține 44% C apoi 6% H și în fine 50% Oxi-gen. Prin urmare ori unde vom găsi această compunere chimică vom spune că avem de a face cu o materie primă vegetală ce ce pretează la fibre. Acuma, unele fibre sunt celule singuratice ca la *bumbac*, altele sunt în forme de legătură ca la *in*, în cazuri rari materiale celulare sunt încrustate cu materii lemnoase (bastoze) ca la cânepă; au legături de *pectoză* cu adăugiri de ceară, rășină, grăsimi sau chiar substanțe minerale colorate (pigment).

Materiile prime vegetale a căror valorificare se cere pentru țara noastră se împart în:

1. *Materii prime vegetale pentru scopuri de torcătorie*
2. *Materii primv vegetale pentru scopuri de țesătorie*

Materiile prime vegetale pentru scopurile *torcătorie* trag fibre de la semințe, tulpină, frunze, fructe, etc. Așa, putem face următoarele deosebiri în valorificare:

a) *Fibre cu sămbure* cum sunt: *bumbacul, lână de bombax (bombax malabaricus); lână de Asklep, lână de plop* etc.

b) *Fibre de coajă* cum sunt: *Inul, cânepa, iuta, urzica cânepa Jun și cânepa Donica, hameiul, fasolea, fibra de dud, de grosamă și altele;*

c) *Fibra de frunză* cum sunt *urzica, acele de pin (lana de pădure) etc.;*

d) *Fibra de fruct*, cum este *fibra de cocos (cocosul Kayr) etc.*, materii prime vegetale pentru scopuri de *țesătorie* adică fibre ce nu sunt supuse la operațiunile de tors și în care intră *fibra de paie de grâu, orz și secară, papura trestia, cauciu-cul, etc.*

Cererile numeroase ale pieței și lipsa materiilor prime naturale a făcut ca fibrele naturale să se înlocuiască cu fibre produse pe cale artificială din:

1. Grupa mătăsurilor artificiale;
2. „ lănurilor artificiale;
3. „ celulozei de bărtie.

În grupa mătăsurilor artificiale intră: *mătasea nitro-celuloză sau chardonet, mătasea Vivier, mătasea Lehner, mătasea Cupru-osci-amoniacală sistem Pauly, viscoza, viscoïdul, mătasea din caseină din aetat, etc.*

În grupa lănurilor artificiale intră iar o serie întreagă de produse ce începând cu *lâna produsă din sticlă* și merge până la *lâna produsă din pin*.

Enumărând cele de mai sus ca valorificare a textilelor din România pare că am scris... *un basm*.

Și într'adevăr când în 1937 s'a pornit mișcarea acelor puține românce din gruparea „*femeilor române din Gorj*”, în frunte cu *D-na Arefia Tăfărăscu*, acest spirit veșnic în mișcare spre cinstea economiei noastre naționale și pentru desrobirea țării noastre, scopul a fost mai modest și anume ca fiecare țărăan din toate colțurile ale țării să poată avea 2 cămăși de corp — una curată, albă, pe el și alta la spălat. Câteva lenjuri de casă ca cearceafuri, fețe de pernă etc. și.. *afaf!* Ei bine inițiativa frumoasă luată de acel grup de femei românce a căzut. A căzut fiindcă tot ce e solid, la noi nu prinde rădăcină. Tot ce e moral nu capătă recompensa încurajării. Trec ani și ani, vin în țară străini diferiți să exploateze *inul și cânepa plaiurilor noastre, papura și stuful bălților noastre, pădurile noastre frumoase de brazi ca cele din jud. Bacău, județul Buzău, etc.* Și când vedem că reușesc ne minunăm. Ne vom minuna mâine la textile cum ne minunăm azi de extracția petrolului.

Valorificarea plantelor textile în România cere mult curaj și perseverență, iar problema în sine cuprinde 2 părți destinate și anume:

1. *Cultura plantelor textile ce aparține agriculturii;*

2. *Industrializarea plantelor textile — ce aparține raionului de prefacere științifică a materiilor prime vegetale în fuior de torcătorie.* Degeaba vom promova „*cultura*” dacă nu avem „*industrializarea*” și fără folos vrem să „*industrializăm*” ceva nu avem. Când acum 10 sau 20 ani statele vecine nouă, ca: *Jugoslavia, Bulgaria, Ungaria și Polonia* au pornit mișcarea de valorificare a textilelor de coaje, ele au pornit în altfel decât noi și au izbutit. În anul 1938 s'a exportat din *Jugoslavia*

circa 4000 vagoane fuior de cânepă, idem de Ungaria circa 10.000 vagoane fuior de in și cânepă, idem din Bulgaria circa 3000 vagoane de puf de bumbac și cânepă etc. Cum au pornit ele de au reușit, se poate citi în fel de fel de cărți, decizii ministeriale, etc. dar mai ales în *spiritul sufletesc* al popoarelor respective! De ce nu reușit noi care avem calități spirituale superioare, o știm însă... *nu putem spune!*

Acest *inponderabil* care nu se spune trebuie să-l înlăturăm dacă voim cu totdinatinsul să reușim în valorificarea textilelor în România. Azi industrializăm în România ca plante textile vegetale:

Sizalul din Egipt și Turcia, *Iuța* din America de Sud, *Manila* din Aigeria, Maroc, Tunisia, etc. Chiar cele câteva fabrici de iută ce s'au înființat nu lucrează fiindcă țările respective numai furnizează materii prime. Ele însă ne dau: saci de iută, stoaară de manila, etc., adică lucruri finite,

De la 1881 de când avem prima „*legă de încurajare a industriei naționale*” până azi adică timp de 60 de ani *nu am reușit să industrializăm plantele textile vegetale din România*

Vnovați? Suntem noi toți, iar lipsurile de pe piața de azi ne dau valoarea neprevederilor noastre de ieri.

Progresul economic al României

(urmare din pag. 2-a)

Avântul industriei textile marchează accentuat progresul industrial al României Mari. În acest sector de activitate perfecțiunea utilajului, priceperea mânăii de lucru, au condus la o producție excepțională din toate punctele de vedere, reducând aproape complet importul străin.

Aceiași bună evoluție și în alte compartimente industriale: extractiv, lemn, alimentară, etc.

Politica înțeleaptă și prevăzătoare, în materie industrială, a avut ca urmare nu numai asigurarea consumului intern, într'o epocă dificilă a schimburilor internaționale, dar a pus la dispoziția Apărării Țării, un puternic potențial de productivitate.

Filmul Industriei Naționale, în cei zece ani de la Restaurație, desfășoară un minunat pasagiu de înfăptuirii ale geniului și energiei românești, un elocvent caleidoscop al muncii fecunde, îndrumată și încurajată necontenit pe calea progresului tehnic și material.

Comerțul

Paralel cu dezvoltarea și creșterea producției, activitatea comercială reflectă ritmul acestei evoluții. Negoțul românesc a luat o formă modernă, el a fost încurajat prin numeroase orânduiri legale.

Datele statistice caracteristice activității comerciale, în care se reflectă ritmul acestei activități, constituiesc o ilustrare a progresului negoțului românesc. Desigur că datele reprezentând activitatea agricolă și industrială sunt elemente, cari condiționează și explică activitatea pe piața internă, dela care derivă comerțul extern.

Valoarea producției și a comerțului exterior, reflectează evoluția conjuncturală a comerțului intern (în milioane lei):

	Valoarea producției industriale și a importului	Valoarea transacțiilor comerciale de jns
1935-36	58.163	125.846
1936-37	63.972	148.600
1937-38	74.432	205.200
1938-39	87.974	190.900
1939-40	93.160	218.200

Prima urmare o intensă activitate comercială, în continuă dezvoltare. De aci a decurs o creștere a traficului feroviar, fluvial, poștal și o augumentare proporțională a afacerilor bancare.

Comerțul exterior a urmat o aceeași scară ascensională. O nouă politică în această direcțiune, a fost impusă încă din anul 1932. De atunci Statul român s'a străduit ca prin acorduri comerciale, să ușureze transacțiunile cu străinătatea. Aceste schimburi au evoluat, după cum urmează (în milioane lei):

	Import	Export
1930	28522	23044
1931	22197	15755
1932	16722	12011
1933	14171	11742
1934	13656	13209
1935	16756	10848
1936	21703	12638
1937	31568	20285
1939	21533	18768
1939	26809	22890

Comerțul exterior al României se împerechează cu progresul economiei naționale în toate domeniile. România, sub înțeleapta conducere a M. S. Regelui, a aplicat o politică de imparțialitate pentru toate debuseurile externe. Înființarea Ministerului Comerțului Exterior arată importanța, la care se situează schimburile noastre cu străinătatea.

In clipele tragice ale omenirii „munca” României întregite și eterne, întruchipează cel mai elocvent testimoniu d epoce și bună înțelegere între neamuri.

Prăznuirea unui deceniu dela Restaurație, actualizează un progres economic remarcabil, tocmai prin această „muncă” pe care a subliniat-o cu atâta strălucire, M. S. Regele, prin recenta scrisoare adresată d-lui Prîm-minîștru, consilier regal, Gh. Tătărăscu.

S. A. ALDEA

Statul Major Economic în cadrul Economiei de război

de PAUL GEORGESCU

asistent universitar, referent la consiliul superior economic

Condițiile actuale ale războiului „total” și în special consumul enorm de bogății pe care îl implică tehnificarea lui impun națiunilor angajate în luptă un uriaș efort economic care nu poate fi realizat decât prin mobilizarea tuturor resurselor țării și prin organizarea convergenței a tuturor activităților economice.

Caracteristica economiei de război este aceea de a dicta legi excepționale și de a supune la un regim excepțional întreaga viață economică. În timpul conflictului armat și chiar mai înainte, în timpul pregătirii lui, principiul natural al rentabilității sau mai exact al câștigului individual, este înlocuit cu principiul impus al eficienței războinice. Nici un sector al economiei naționale nu poate fi retras acestei substituiri, și toate își modifică structura și își adaptează funcțiunile pentru a corespunde misiunii derivând din principiul arătat.

Economia de război nu este un fapt natural ci un act voluntar care impune renunțări și sacrificii. De aci, necesitatea unui organ de conducere unitar ajutat de organele de control, execuție și realizare.

Economia de război mai are încă un caracter: este generală ca întindere. De aci necesitatea: a) unui plan de mobilizare economică amănunțit și complet datorită căruia trecerea de la starea de pace la starea de război să se facă fără întârziere și cât mai eficace; b) unui plan de funcționare a economiei de război, datorit căruia nevoile armatei să fie satisfăcute fără a periclită procesul de producție al bunurilor.

Cunoașterea exactă, statistică, a resurselor și a posibilităților economice (stocuri, materii prime, produse agricole și industriale, surse de energie etc.) studii și pregătirea prealabilă în vederea mobilizării economice, asigurarea unității și a competenței necesară măsurilor în timp de război și controlul execuției lor formează o serie de atribuții care prin asemănările și continuitatea ce reprezintă au fost grupate de autor în jurul unui organ mai mult sau mai puțin complex pe care-l putem numi statul majoreconomic. Nevoia și rostul unui stat major economic apare cu evidentă din cele precedente pentru atribuțiile arătate. Singura problemă de rezolvat este aceea de a se găsi — sau a se crea — organele cele mai apte pentru a-și asuma aceste sarcini.

Soluția trebuie căutată ținându-se seama de două lucruri:

a) Înainte de a hotări crearea de organe noi, se va căuta utilizarea autorităților și instituțiilor existente cari au experiență gata câștigată în domeniul propriu respectiv, și

b) Se va evita rufina sau similitudinea organelor obișnuite, subordonându-le unei autorități supreme de conducere a economiei de război, autoritate prevăzută de la început nu numai cu intense puteri de decizie dar și cu suficiente mijloace de acțiune și o poziție precis încadrată în ierarhia Statului.

Din combinarea acestor două reguli în aparență contradictorii dar în fond complementare, (pentru că se întregesc reciproc prin partea lor pozitivă) și mai cu seamă din dozarea lor potrivit cu condițiile specifice fiecărui stat, se poate obține configurația oricărui stat major economic.

În situația actuală a legislației române, atâta vreme cât nu s'a înființat un organ special cu atribuții de stat major economic, răspunderea pregătirii și conducerii economiei de război revine, conform cu normele constituționale, guvernului sau mai precis Consiliului de Miniștri. Este sistemul

adoptat în Franța dar completat prin crearea de servicii de mobilizare pe lângă fiecare departament și prin constituirea de comisiuni speciale (studii, informații, evaluare) care funcționează pe lângă Consiliul Superior al Apărării Naționale, el însuși organ consultativ de specialitate. Organe de coordonare și într-o anumită măsură de comandament sunt: în timp de pace Comitetul Permanent al Apărării Naționale, iar în timp de război Comitetul de război. De remarcat că toate aceste consilii sunt deservite în același secretariat general.

Acest sistem, foarte asemănător cu cel românesc actual, face față tuturor necesităților războiului, deci și celor economice, prin coordonarea organelor existente. El are avantajul de a evita sarcinile fiscale și conflictele de autoritate pe care le suscită crearea unui stat major economic unitar și autonom, dar totodată prezintă neajunsuri dintre care cel mai însemnat este întârzierea hotărârilor, explicabilă prin aglomerarea atribuțiilor și prin menținerea „civilă” a conducătorilor.

Cu totul alta este situația în Germania. Dirijarea economiei înseamnă aici plantificarea riguroasă și sistematică a întregii vieți economice în scopul autarhiei, al înarmării și al războiului. Procesul economic este încadrat profesional printr-o serie de asociații cooperative care exprimă unitățile sau categoriile economice și statul printr-un complex de organe dependente de ministerele economice. Legătura dintre ele se obține prin unitatea conducerii supreme. Astfel Fuehrerul agriculturii este și ministrul alimentării Reichului. Deasemenea, — și cu aceasta venim la problema ce ne interesează — Mareșalul Goeringg, președintele consiliului de război, este și împuternicit pentru realizarea planului de patru ani. În ceea ce privește statul major economic propriu zis, el este un organ subordonat direct comandantului forțelor militare și este competent pentru toate interesele economice ale armatei și ale apărării, pentru industria de armament și pentru mobilizarea economică. Cuprinde cinci secții care se ocupă cu: informații și statistică, economie generală de război, materii prime, industria de război, controlul prețurilor și al contractelor. Interesantă este organizarea teritorială a statului major economic german, compusă din inspectorate care se supraun corpurilor de armată și din oficii de economie de război, care corespund regiunilor și unităților economice.

Poziția și structura statului major economic german ni se pare a fi cea mai adecvată atribuțiilor de studiu, organizare, execuție și control a economiei de război. Rămânând pentru țara noastră, problema coordonării și a conducerii care nu poate fi soluționată dictatorial ca în Germania. De aceea ar fi necesar ca șeful statului major economic să lucreze în colaborare cu un comitet de conducere a economiei de război, compus din miniștrii Economiei Naționale, Finanțelor, Agriculturii, Inzestrării Armatei, Șeful Statului Major și doi specialiști militari sau civili. În secțiunile statului major economic și mai ales în ofițele lui exterioare e recomandabilă întrebuintarea persoanelor cu pregătire tehnică și cu serioasă cunoaștere a situațiilor locale, chiar dacă ele nu aparțin organizației de stat.

În limita principiilor enunțate și dezvoltând schema de organizare trasată mai sus, statul major economic va fi pentru guvern, armată și națiune un auxiliar prețios și — în condițiile actuale când autoritatea trebuie dublată de competență — îndrăginit și deosebit de indispensabil.

L'ECONOMIE DE GUERRE

par Vice-Amiral CASTEX

Directeur du Collège des hautes études de Défense Nationale

Il y a une guerre économique comme il y a une guerre politique, une guerre terrestre, une guerre aérienne, une guerre navale, une guerre coloniale, une guerre morale, etc....

Le terme même de „guerre économique“ eveille, à premier vue, une idée de pur mercantilism. Il semble qu'il ne soit question la que de pouvoir continuer à commercer et à gagner de l'argent, tout en empêchant l'adversaire d'en faire autant :

Tel est bien, justement, pour une part, l'objectif visé, et il est loin d'être indifférent. L'argent est le nerf de la guerre, et tout ce qui peut renforcer notre situation à cet égard, comme tout ce qui peut nuire à l'ennemi, à ce point de vue comme aux autres, est le bienvenu et doit être recherché. La guerre économique a donc en partie un aspect de guerre financière.

Mais la guerre économique a une autre face beaucoup plus intéressante encore. Elle concerne également l'entretien (suivant le terme militaire), c'est-à-dire le ravitaillement en toutes matières des nations et des leurs armées, ravitaillement duquel dépend pour elles la possibilité de soutenir la lutte. Développer au maximum les ressources nationales, comprimer au maximum les besoins non indispensables, importer les quantités complémentaires, etc... telles sont les parties essentielles du si vaste domaine de la guerre économique envisagée sous l'angle de „l'entretien“.

La guerre économique, comme tous les autres genres de guerre, a ses exigences, ses méthodes, ses règles de conduite, sa stratégie en un mot.

Il y a donc une stratégie économique comme il y a une stratégie politique, une stratégie morale, une stratégie aérienne, une stratégie terrestre, une stratégie navale, etc....

La stratégie économique entretient avec les autres stratégies, ses congénères, des relations continues, qui ne sont d'ailleurs pas toujours sans nuages. Il y a entre elles des liens étroits et constants.

Elles s'influencent ainsi les unes les autres. La stratégie économique agit sur ses voisines et en éprouve à son tour les réactions. Elle réclame la satisfaction de ses besoins personnels, mais elle reçoit aussi de ses semblables des requêtes du même genre. Elle est fréquemment obligée de composer avec celles-ci et il en résulte pour elle des servitudes indéniables. Par contre, en manière de réciprocité, la stratégie économique impose très souvent aux autres stratégies une servitude économique, dont l'existence nous est révélée par toute l'histoire.

Ces relations réciproques et ces servitudes naissent évidemment de l'unité de la guerre et elles dérivent directement de la nation de la guerre totale.

La guerre économique, la stratégie économique que qui en est l'instrument, la servitude économique qui en est la conséquence, se manifestent avec toute leur intensité dans les luttes forcées où l'on s'efforce d'abat-

tre l'adversaire par tous les moyens. Leur importance dépend du degré d'acharnement du conflit. Faibles dans les guerres d'ampleur limitée, elles passent au premier plan dans les grandes perturbations, dans les duels à mort.

Les relations de la stratégie économique et des stratégies militaires sont particulièrement intéressantes à considérer.

La stratégie économique lutte de son côté aussi bien qu'elle le peut. Dans son domaine propre, elle prend des mesures importantes, offensives et défensives, qu'il s'agisse d'accroître les ressources, de faire face aux besoins, d'interdire l'exportation de denrées utiles à la guerre, de gêner le ravitaillement de l'ennemi sur les marchés extérieurs, d'exploiter ceux-ci pour soi-même, etc... La stratégie économique dispose dans ce but de moyens personnels non négligeables, mais qui ne sont pas en nombre illimité. L'arsenal de cette nature qu'elle peut utiliser est vite épuisé, et, si elle veut faire mieux, elle est souvent obligée de recourir à des moyens de force, et d'appliquer à son aide les stratégies militaires.

Une servitude économique importante pèse donc, très lourdement quelquefois, sur les stratégies militaires. Et si cette influence est occasionnelle et intermittente, peu fréquente peut être, pour la stratégie terrestre et la stratégie aérienne (tout étant cas d'espèce)... elle est au contraire permanente et constante pour la stratégie navale, qui sera la plus touchée par cette servitude, tant le problème des relations maritimes avec l'extérieur est souvent capital au regard de la guerre économique.

Noter que la servitude économique a pour les stratégies militaires un caractère presque toujours positif, en ce sens qu'elle les amène à entreprendre des opérations déterminées pour faire intervenir en faveur de leur parti des facteurs commerciaux, financiers, alimentaires, d'entretien, etc... ces opérations militaires pouvant d'ailleurs être indifféremment offensives ou défensives.

La stratégie économique, comme toutes les autres, a besoin, en vue de ses opérations, d'une organisation sérieuse.

L'économie de guerre n'est autre que l'ensemble des mesures qui constituent cette organisation. Ensemble immense en vérité, qu'il s'agisse de la détermination des besoins, du développement des ressources, de l'ajustement de ces deux facteurs, de la production, de la mobilisation industrielle et agricole, de la main-d'œuvre, du transport, d'importation, de la monnaie, du contrôle du prix, etc...

C'est ce vaste domaine, encore peu connu et peu exploré chez nous, que tout Etat soucieux d'être prêt à la guerre et de pouvoir défendre son existence, doit embrasser dans ses prévisions et organiser correctement, au prix d'un effort incessant.

VIAȚA ECONOMICĂ

Realități și constatări

Târgul comercial

Recrudescența evenimentelor grave din Europa, se resimte asupra vieții comerciale. Sunt însă factori de influență, cari dacă n'ar putea fi cu totul înlăturați, ar putea fi, cel puțin, ameliorați. Astfel negțul face toate eforturile pentru ca să se aprovizioneze cu stocurile necesare de produse indigene, dar întâmpină dificultăți. Astfel se constată unele lipsuri ca fasolea, uleiul, săpunul, untura, lemnele. Evident că negustorii nu pot să fie învinuiți de această situațiune. Este posibil ca să existe unele manevre ilicite de dosire, ele însă nu formează regula generală, în ceea ce privește comerțul de desfacere.

Problema aprovizionării târgului este obiectul preocupării autorităților de resort, cari depun toate eforturile pentru remediarea situațiunii.

Mai bine asortată apare piața de articole manufacturale, dar aci rezerva consumului, din cauza prețurilor excesive contribuie la menținerea relativă a asortimentelor.

Problema untdelemnului indigen

Normal consumul este asigurat de producția fabricilor românești, cari mai dispuneau și de excedente exportabile. Dar vânzările masive de semințe oleaginoase în străinătate au contribuit la rarefiera materiei prime și a scumpirii ei. Astfel sămânța de floarea soarelui a atins prețul de peste 100.000 lei vagonul, dela 35—40.000 lei. De aci a rezultat ridicarea prețurilor de fabricație. Guvernul, aplicând legea pentru activarea producției și controlul prețurilor, prohibit exportul de sămânță de floarea soarelui, a blocat toate disponibilitățile și a fixat un preț maximal de lei 85.000 vagonul, franco producător. Deținătorii de sămânță de floarea soarelui au fost obligați să vândă toate cantitățile numai Oficiului de vânzare al uleiurilor. Intre timp a intervenit dificultăți de transport și până la armonizarea măsurilor și manipulării de transfer a stocurilor, fabricile n'au fost în măsură să satisfacă cererile pieței de consum.

Prin urmare situațiunea pe târgul untdelemnului indigen trebuie considerată sub prizma acestor împrejurări.

Industria textilă

Avântul pe care l'a luat industria textilă românească a corespuns cu dezvoltarea consumului intern, pe care uneori l'a depășit. Depresiunea economică și criza politicii internaționale a determinat și aci dificultăți și o urcare de prețuri. Mulțumită, însă stocurilor neacumulate de fabrici, piața n'a suferit.

Dar greutățile, întâmpinate în importul materiei prime s'au amplificat, îndeosebi se resimte lipsa bumbacului brut. Urcarea prețurilor materiilor prime, creșterea impozitelor, a taxelor vamale, a tarifelor de transport, a determinat ascensiunea prețurilor.

Evenimentele din Mediterana vor influența asupra importului de bumbac; recentul acord cu Turcia ar ameliora parțial situațiunea.

Prețurile de detalii s'au ridicat, dar tendința lor

ascensională este înfrântă, oaremu la retențiunea consumului.

Pielărie și încălțăminte

Dacă Ministerul Economiei Naționale a aplicat pe scară mai întinsă, prevederile legii pentru activarea producției și controlul prețurilor, la pielărie și încălțăminte, este faptul că prețurile produselor de pielărie au atins prețuri excesive.

Vânzări slabe la încălțăminte confecționată, din cauza rezervei cumpărătorilor. Unele prețuri joase nu se referă decât la articolele de calitate inferioară.

Aplicarea prețurilor maxime nu este tocmai simplă. Dacă marji fabricanți au convenit la astfel de prețuri pentru produsele lor tip, în schimb negustorii și atelierele de comenzi obiectează că noile prețuri oficiale le lasă o margine insuficientă de câștig față de cheltuielile lor de regie.

Aprovizionarea cu pielărie prelucrată se efectuează normal, cu excepția tălpii și crupoanelor. Până în prezent piața apare suficient asortată cu încălțăminte confecționată, fără însă ca deverul să mulțumească pe negustori.

Industria tăbăcitului și confecțiunilor întâmpină destule greutăți pentru aprovizionarea cu piele crudă și chimicale. Oficiul de distribuție al pieilor brute își îndeplinește misiunea în măsura posibilităților abatoarelor interne. Fabricile lucrează intens pentru a satisfacă comenziile statului. Scumpirea articolelor de pielărie nu trebuie atribuită unor tendințe de beneficii dilatate, din contră factorilor, din cari mulți nu pot fi înfrânați de măsuri de ordin intern.

Produsele petrolifere

Lipsa lampantului pe târgul intern nu poate fi decât trecătoare. Febra de aprovizionare a gospodăriilor nu este cu nimic justificată. În această privință Comisariatul general al Petrolului face cunoscut că aprovizionarea cu petrol lampant al populațiunii este complet asigurată atât din punctul de vedere al disponibilităților cât și din acela al posibilităților de regulată desfacere prin depozitele existente.

Prețul actual al petrolului lampant rămânând în vigoare și nefiind vorba de o majorare a lui, populațiunea nu are motive de îngrijorare.

În ceea ce privește exportul, petrolul românesc se bucură de o conjunctură excepțional de favorabilă. Transporturile de peste Ocean sunt grevate de situațiunea politică actuală de cheltuieli mari din cauza riscurilor de navigațiune. În felul acesta au fost eliminați mai mulți concurenți principali, prețul petrolului românesc s'a degajat de prețul mondial și România a devenit sursa de alimentare naturală și mai avantajoasă a mai multor țări. Pe de altă parte, importanța intrinsecă a petrolului a crescut datorită nevoilor războiului.

Dar producția națională acuză scăderi, încât o activare a exploarării și exploatării este necesară. Poate că o modificare a legii minelor în sensul încurajării de noi forări, ar aduce rezultate; însă gra-

continuarea în pag. 8-a

Noii firme cu drept de a face export

În Monitorul Oficial de Joi 9 crt. a apărut o nouă listă a firmelor cu drept de a face export în cursul anului 1940.

Această listă completează listele No. 1 publicată în Monitorul Oficial Nr. 25 din 31 Ianuarie 1940, Nr. 2 din Monitorul Oficial No. 38 din 15 Februarie 1940, No. 3 din Monitorul Oficial No. 45 din 23 Februarie 1940 și No. 4 din Monitorul Oficial Nr. 69 din 21 Martie 1940.

No. 1672, ing. Marin Ciortea, Copșa Mică, jud. Târnava Mare.

No. 1673, Comerțul Românesc, Cluj, str. Regina Maria No. 3.

No. 1674, Anchel Freund, Satu-Mare, str. Horia (o. 8.

No. 1675, Impex Român, Cernăuți, strada Garnizoanei No. 25.

No. 1676, E. M. Timocidis, Galați, stra. Teodor Thenea No. 6.

No. 1677, Agraproduct S. A. R. București, Calea Victoriei No. 33—35.

No. 1678, G. V. V. Colonel rezervă G. V, Vasilescu, București III, șos. Bonaparte 24.

No. 1679, Gustav Baschi Timișoara III, Bd. Mihai Viteazu No. 7.

No. 1680, Fabrica de conserve B. Stirbey, comuna Bufta, jud. Ilfov.

No. 1681, Reprezentanța S. A. R. București, Bd. Vintilă Brătianu, 7.

No. 1682, Manufactura Națională de Porțelan Turda S. A. R. Cluj, Str. Regina Maria 42.

No. 1683, H. Löbel S. A. Fabrica de spirt și surrogat de cafea Oradea, Calea Victoriei No. 6.

No. 1684, S.I.S.A., S.A.R. București, strada Dimitrie Orbescu No. 12.

No. 1685, Isidor Popper, comuna Sândominic, jud. Ciuc.

No. 1686, Socremana S. A. R. Claj, Piața Mihai Viteazul Nr. 22.

No. 1687, Valer Pascu, Intrep. Comerciale, S.A.R. Piața Mihai Viteazul 22.

No. 1688, Panait Papisos, Brăila, str. Fortificației No. 15.

No. 1689, Producția Muscelului, Ion Ghica Anastase, Câmpulung-Muscel, str. Patriarhul Miron Cristea No. 174.

No. 1690, Monopirit S.A.R., București, stra. V. Alexandri 4.

No. 1691, „Mediterrana” Dumitru P. Constantinescu, București, Calea Victoriei, 23.

No. 1692, Alexandru Schabert, București, str. Colonel Corneliu Popcea, 17.

No. 1693, România Comercială S.A.R. pentru export și import, București, str. Doamnei 1.

No. 1694, Băltărețul Jean Iliescu și Gogu Stănescu, București, str. Carol 23, colț Soarelui 9.

No. 1695, Cooperativa de plasă Economul, Sânicolaul Mare, str. Principele Carol No. 66.

No. 1696, Niculae Niculescu, București, str. Sf. Elefterie, 40.

No. 1697, Moldonaphta, S. A. R., București, Cal. Victoriei 2.

No. 1698, Ioan Sorcoiu, Comuna Călețele, jud. Cluj.

No. 1699, Avicola S. A. R. București, stra. Italiană No. 3.

No. 1700, Aron Reines, Sulița Nouă, str. Matei Basarab 12.

No. 64, David Rozlovschi, Cetatea Albă, str. Regina Maria No. 1.

Viața economică

(urmare din pag. 7-a)

vității situației internaționale constituie un impediment serios pentru investițiunile de capitaluri în această direcțiune.

Și cinematografele

Spectacolele cinematografice nu constituie un lux, ci un elementar mijloc de distracțiune populară, în afară de acțiunea lor asupra culturii și instrucțiunii maselor.

Nu s'ar putea afirma, însă că și prețul de intrare este popular. În această privință în componența acestui preț într-o serie masivă de taxe și impozite, care grevează exploatarea cinematografică, în afară de costul locației filmelor, chirie, cheltuieli de regie, etc.

Interesant este de relevat faptul că încasările statului din taxa pe spectacole nu depășește cifra de 110.000.000 lei. Aceste încasări n'au crescut după trecerea punctului culminant al crizei economice, în măsura în care refacerea veniturilor ar fi trebuit să dea un mai mare randament al impozitului pe spectacole. Adevărul este că taxele mari, au comprimat o firească dezvoltare a spectacolelor cinematografice, dacă impunerea fixă a fost instituită la 1 Aprilie 1939 ea a avut de scop augmentarea încasărilor. Este drept că această impunere variază în raport cu localitatea, capacitatea orelor de spectacol și durata filmului. Nu este mai puțin adevărat, afirmă concesionarii de cinematografe, o degrevare de taxe, ar fi avut de rezultat o progresiune accentuată a încasărilor și deci o cotă proporțional mărită pentru fisc, în afară de faptul că ar profita mase mai mari de spectacole instructive și interesante din toate punctele de vedere.

Guvernului nu are o altă preocupare, trebuie să desăvârșim înzestrarea oștirii și trebuie să desăvârșim fortificarea țării.

Brăul de fier și brăul de piatră care s'a așezat la hotarele noastre trebuie terminat și ultimele probleme în legătură cu înarmarea Țării trebuie soluționate fără întârziere.

Gheorghe Tătărescu
Președintele

Consiliului de Miniștri

(Din discursul ținut la Radio în ziua de 17 Martie a. c.)

IN IMPREJURĂRILE DEOSEBIT DE GRELE PRIN CARE TRECEM PREGĂTIREA MILITARĂ ȘI PREGĂTIREA SUFLETEASCĂ MENITE SĂ CHEZĂȘUIASCA APARAREA PATRIOTISMULUI NAȚIONAL, TREBUE SA RAMÂNA PREOCUPAREA SUPREMA ȘI GRIJA DE FIECARE ZI A INTREGEI NAȚIUNI. COLABORÂND LA DESAVĂȘIREA ACESTEI OPERE VEȚI INTARI FRONTUL UNIRII INCHEGAT IN JURUL MARILOR ȚELURI NAȚIONALE, SINGURELE CARE TREBUE SĂ CALAUZEASCA AZI ACTELE TUTUROR ROMANILOR.

(Din discursul M. S. Regelui la Mesagiul Tronului)

Mândru cu fruntea sus înfățișez Țării noul buget, fiindcă nu cer Țării nici un ban în plus pentru cheltueli administrative. ci tot pentru paza fruntariilor».

Mitiță Constantinescu

Ministrul finanțelor și guvernator al Băncii Naționale

Din cuvântarea ținută la marea întrunire cetățenească pentru subscrierea la „BONURILE PENTRU INZESTRAREA ARMATEI“.

„Toată țara ia parte de mai bine de un an, — cu jertfe, griji și necazuri, dar și cu o mândrie nespusă, la înălțarea puterii noastre de apărare. De mai bine de un an avem trupe cencentrate în diferite părți ale țării. Plecați pe „zonă“ cu inima strânsă din pricina grijelor lăsate în urma lor, ostașii noștri concetrați se întorc cu fruntea sus, însflețiți de avântul care străbate oștirea zi de zi mai bine înarmată și mai desăvârșit înzestrată, și însuflețirea oștirii se răspândește și crește țara“.

Grigore Gafencu

Ministrul Afacerilor Străine

(Din discursul ținut la Senat)

Contribuabilul este astăzi soldatul neînarmat al păcii: contribuția lui va fi mâine cazemata care va străjui hotarele sau tunul care va înlăfura primejdia.

Să plătim deci contribuțiile către Stat cu avântul cu care fiii noștri apără avutul și Patria.

N-avem nimic de cucerit ci de apărut cu toată energia ceiace este pământul aomănesc.

Pentru această datorie sfântă, nici un sacrificiu nu este prea mare.

Cu atât mai mult suntem datori să contribuim din timp la echiparea armatei, cu cât subscrierea Bonurilor pentru înzestrarea armatei prezintă numai foloase, atât materiale cât și morale

Datoria clipei de față este armata. O armată cât mai bine echipată și cât mai bine pregătită.

Armata nu trebuie să fie numai permanenta grije a Statului ci preocuparea fiecărui individ.

Nu trebuie să rămână nici un Român care să nu fi scris la bonurile pentru înzestrarea armatei.

Evenim^{te}tele independente de voința noastră și hotărât nedorite de noi, au fost ca în anul ce a trecut și în acela care vine, efortul de căpetenie ce va trebui realizat, este perfecțarea și desăvârșirea apărării naționale.

Ne rămâne nouă îndatorirea să grăbim această desăvârșire, prin subscrierea la: Bonuri pentru înzestrarea Armatei.

Grija noastră de toată ziua trebuie să fie paza hotarelor stabilite cu jertfa sângelui strămoșilor noștri.

Fiecare din noi să muncească cu puteri crescând pentru ca puterea de rezistență a națiunii să fie de neînfrânt.

Din prisosul muncii noastre, Statul care ne apără pe toți, trebuie să-și aibă mijloacele necesare.

Orcât de viteji suntem — și dovada am făcut-o în decursul secolelor — trebuie să avem o armă bună pentru a ne apăra hotarele.

Plătindu-ne cu avânt impozitele dăm Statului puțința să înzestreze la timp oștirea și să îngrijească de ostașul ce stă de veghe la graniță.

Cu credință în Dumnezeu și urmând exemplul strămoșilor, fiecare să ne facem mai mult decât datoria.

Să dăm soldatului ce trebuie soldatului plătindu-ne dările.

Cel mai bun scut al unei țări este o armată puternică. Armata puternică este cea mai înzestrată cu arme și echipament modern. Pentru înfățișarea armatei noastre, s'au scris până acum 10 miliarde 525.321.000 lei.

Subscrierea continuă.

Nici un cetățean, care dorește pacea, nu lipsește dintre subscriitorii,

Comerțul exterior a României

Volumul schimburilor cu străinătatea

În primele trei luni ale anului în curs, comerțul exterior al României poartă semnele situațiunii economice, creiată prin faptul războiului.

Restricțiunile impuse de blocadă, dificultățile mari în transporturile maritime, restrângerea de bușeurilor, stocarea produselor importate pretutindeni, au dat schimburilor internaționale o caracteristică specifică.

La aceste cauze a intervenit un nou element, impus prin forța împrejurărilor, la noi: restrângerea exportului unor anumite produse necesare consumului și apărării naționale.

Prin urmare evoluția comerțului exterior al țării noastre trebuie să fie considerat sub rezerva acestor factori de influență. În perioada Ianuarie-Martie 1940, acest comerț se prezintă astfel, după datele Statisticii Financiare din Ministerul Finanțelor.

	Import		Export	
	Tone mil. lei	Mil. lei	Tone mil. lei	Mil. lei
Anglia	3.126	214,3	385.017	2.160,2
Belgia și Luxemburg	290	77,8	5.553	19,9
Boemia (Prot.)	15.85	1067,9	37.855	438,2
Elveția	404	48,9	31.354	183,3
Franța	1.675	263,6	36.862	162,5
Germania	52.480	2928,1	242.006	2.644,9
Grecia	3.814	99,0	47.992	226,9
Italia	10.859	601,2	216.959	1.008,5
Ungaria	3.739	102,8	39.231	135,8
St. Unite	41.962	280,6	2.987	62,8
Egipt	7.054	258,8	41.717	200,2
Palestina	4.503	41,8	46.431	240,9

Statul, care participă în cea mai mare măsură la comerțul nostru exterior este Germania (exclusiv protectoratu Boemiei). Subliniem faptul că în ceiace privește importul românesc, această țară ocupă un loc proeminent.

Anglia și-a intensificat cumpărăturile pe piața noastră, ocupând al doilea rang; vine apoi Italia, care a amplificat relațiunile comerciale cu România atât la import cât și la export.

Un loc din ce în ce mai important în comerțul nostru exterior îl ocupă orientul apropiat, în timp ce relațiunile de schimb cu Franța n'au atins un nivel satisfăcător.

Desigur pozițiunea geografică a României, cu și ușurința transporturilor, au contribuit la lărgirea activității comerciale cu Reichul, care de altfel a avut, totdeauna, un rol principal în această direcțiune.

Iată câteva cifre comparative ale acestor schimburi cu primele trei țări cari ocupă locul de frunte (în milioane lei), în trimestrul I al fiecărui an:

GERMANIA

	Import	Export
1940	2928	2645
1939	2187	1491

ANGLIA

	Import	Export
1940	214	2150
1940	372	1032

ITALIA

	Import	Export
1940	601	1008
1939	401	505

Redresarea Balanței Comerciale

Volumul schimburilor comerciale cu străinătatea în cifre glabale, prezintă o caracteristică specială, determinată de de creșterea prețurilor tuturor produselor pe piețele mondiale. Tabelul, ce urmează, exteriorizează cificic această caracteristică: scăderea tonajului și augmentarea valorii:

	Import		Export	
	Tone	Mil. lei	Tone	Mil. lei
Ian. Martie 1940	122.250	6.514,2	1.428.722	3.807,3
Ian. Martie 1938	200.892	5.973,8	1.897.083	5.622,2

Cu toată restrângerea exportului și în pofida dificultăților internaționale balanța comerțului nostru exterior prezintă o redresare imvariabilă.

Primele trei luni ale anului 1939, s'au soldat cu un deficit de 352 milioane lei pe când primele trei luni ale acestui an au dat un excedent de 2293 milioane lei, ceiace reprezintă un plus de 2645 milioane față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Dacă luăm în considerare comerțul cu principalele țări în perioada de care ne ocupăm, vedem că sunt active soldurile noastre comerciale cu Anglia, Italia, Palestina, Elveția, Grecia și Ungaria — și sunt pasive soldurile cu Boemia, Germania, Statele Unite, Franța, Egipt și Belgia. Cel mai mare sold activ îl avem cu Anglia, în sumă de 1946 milioane lei, iar deficitul cel mai mare îl prezintă comerțul cu Boemia, deficit ce se ridică la 630 milioane lei.

Structura comerțului exterior

În răstimpul de sub examenul nostru — Ianuarie-Martie 1940 — structura comerțului nostru exterior n'a suferit nicio modificare esențială. Ea se referă la aceleași produse de export și import, unele inscriindu-se cu o cifră mai mare.

	Tone	Mil. lei
Textile vegetale	13.052	1.052,1
Fier și lucrări din fier	29.602	1.512,6
Import Aparate mașini, motoare	9.595	1.252,3
Vehicule	5.624	601,4
Alte metale și metaloide	2.870	408,9
Diverse produse combinate	3.856	442,0
Export Animale, produse animale	9.595	1.252,3
Cereale și semințe de plante	397.251	1.152,3
Lemnul și industrii derivate	141.223	540,3
Petrolu și derivate	826.204	4.598,7

Trimestrul întâi al anului s'a încheiat sub aceleași auspicii puțin favorabile pentru evoluția lui ulterioară, dar fiind acuitatea din ce în ce mai afirmată a conflictului european și în principal extinderea neliniștei în Marea Mediterană.

Activitatea în cifre și statistici

Repartiția materiilor prime în lume

După ultimele statistici *Statele Unite* dețin materii prime în următoarele proporții:

Mobilden	96	la	sută	din	producția	mondială
Borax	92	"	"	"	"	"
Sulf	82	"	"	"	"	"
Uleiuri minerale	60	"	"	"	"	"
Selenium	32	"	"	"	"	"
Bumbac	50	"	"	"	"	"
Cadmium	40	"	"	"	"	"
Fier, cărbune	38	"	"	"	"	"
Cupru	33	"	"	"	"	"
Zinc	31	"	"	"	"	"
Plumb	25	"	"	"	"	"

Franța și *Anglia*, inclusiv coloniile dețin întreaga producție de cobalt a lumii adică 100 la sută.

Nichel 95%

Aur 61%

Cauciuc 54%

Crom 45%

Bumbac 19%

Cositor, plumb, fosfați, cupru, 21—33%

Germania posedă din producția mondială:

Lignit 20%

Potasă 63%

Magnezium 50%

Barium 44%

Grafit 14%

Arsenic 10%

Zinc 9%

Rusia dispune din resursele totale ale lumii:

Mangan 40%

Magnezium 39%

Grafit 39%

Fosaft 28%

Aur 20%

Bumbac, lână 10%

Prin urmare cinci mari puteri își împart materiile prime cele-mai importante, cari constituiesc un factor hotărâtor în ceea ce privește echilibrul economic și prosperitatea mondială.

Structura demografică a Capitalei

Din din punct de vedere profesional a structurii populației Capitalei, rezultă că 28% din locuitorii săi trăiesc din industrie, 23,6% din servicii prestate la instituțiile publice, 18% din comerț și industrie.

Raportat la populațiunea productivă (21—49 ani), procentul cel mai mare revine instituțiilor publice, după care urmează industria și comerțul.

În București cel mai mare procent de persoane

cari lucrează pe cont propriu, îl dau salariații: 43,7%, plus 15% servitorimea.

Această situație se oglindește și în componentu familiei:

43.112 locuitori aparțineau, după ultima statistică demografică așa ziselor menaje colective (copireni, internate, aziluri), iar restul grupați în 158.007 gospodării propriu zise, inclusiv servitorii, chirașii, ucenicii, totalizând 319.000 persoane, ceea ce revine o medie de 3,3 persoane de fiecare familie.

Numărul celibatarilor a atins în București proporția de 40%.

Creșterea depunerilor spre fructificare

În perioada Septembrie 1939 — Martie 1940, nivelul depunerilor spre fructificare pe carnete de economie la C.E.C. au crescut treptat. Ele prezintă următoarele cifre (în milioane lei):

1930	Septembrie	lei	3020
	Octombrie	"	3050
	Noembrie	"	3119
	Decembrie	"	3250
1940	Ianuarie	"	3261
	Februarie	"	3276
	Martie	"	3331

Prin urmare chiar din prima lună a războiului depunerile au crescut, urmând o scară progresivă. Desigur că sumele reîntoarse în contul depunerilor pe livrete de economie, n'au compensat încă volumul sumelor retrase la începutul ostilităților. Totuși fenomenul merită să fie subliniat, de oarece dovedește încrederea de care se bucură institutele de credit și starea favorabilă de calm a pieței românești.

Rezervele de fier ale României

Pe baza prospecțiunilor de până acum, rezervele de minereu de fier ale României sunt evaluate la 37 milioane 650.000 tone rezerve vizibile, acestea din urmă putând acoperi totalitatea nevoilor industriei noastre siderurgice pe timp de 13 ani (1 milion tone pe an).

Cele mai importante zăcăminte se află în regiunea Hnedoarei—Ghelar, Teliuc, etc — și aparțin uzinelor Statului și societății „Titan, Nadrag, Calan”. Rezervele vizibile din această regiune sunt evaluate la 1 milion tone, iar cele probabile la 22 milioane tone.

A doua regiune minieră bogată în fier se află în Banat — la Ocna de fier și Dognacea — și aparțin „Reșiței”. Ea cuprinde rezerve vizibile de 1 milion 200.000 tone și rezerve probabile de 4.350.000 tone.

continuare în pag. 14-a

Modernizarea Capitalei

In ritmul timpului

Schimbarea la față a lumii se înfăptuește, aproape pe toate planurile existenței. Nu numai oamenii se prefac sub presiunea atâtor curente noi, ce își fac drum pretutindeni, ci și aglomerațiunile umane, lucrurile, iau o altă înfățișare. Se poate spune chiar, fără a greși, că lucrurile se schimbă mai mult decât oamenii. Ar fi fost deajuns să se fi vizitat acum câțiva ani, unul din pavilioanele „Lunei Bucureștilor”, organizată în parcul Carol și să se confrunte fotografiile, reprezentând diferite aspecte ale Capitalei de odinioară — ba chiar cu 15 ani în urmă — pentru a se constata surprinzătoarea transformare radicală a cetății lui Bucur.

În ritmul activității trepidante a veacului nostru, străzile, casele, piețele publice au luat un alt aspect. Se vedește pretutindeni presiunea nevoilor multiple și cerințelor vieții moderne. Mașinismul a revoluționat așezările și a impus edililor preocupări noi, o politică urbanistică cu totul alta decât aceia care era în ființă pe vremea moșilor și strămoșilor noștri. Viața socială mai încheată, realitățile dinamice pe cari le actualizează un oraș modern au schimbat fundamental concepțiile edilitare.

Este cu siguranță mai ușor să ridici pe un teren gol un oraș care dealungul veacurilor a căpătat pecetea distinctă a fiecărei generații. E neașemuit de greu așa dar pentru edilii noștri să imprime o înfățișare armonioasă Capitalei noastre în care o istorie de veacuri și-a lăsat urmele. Ce iace totuși s'a realizat în domeniul urbanistic prin inițiativa și efortul stăruitor al conducătorilor municipiului București trebuie să câștige admirația oricărui cetățean doritor de progres. Cu sacrificii reale, cu o muncă fără preget, cu convingerea că în acest chip se aduc foloase colectivității, edilii noștri deschid bulevarde largi prin inima Capitalei, îndreaptă liniile capricioase ale străzilor raționalizând circulația. Cu ajutorul mijloacelor de locomotivă ale zilei, bucureșteanul are posibilitatea, astăzi, să circule după plac și în timpul cel mai scurt dela un capăt la altul al unei capitale plină, până dăunăzi, de străzi întortochiate și urâte. Acolo unde vara totul zăcea sub praf și iarna sub mormane de zăpezi sau noroi, astăzi serviciile primăriei deservesc cu promptitudine nevoile orașului.

Înfăptuiri urbanistice

Nu numai estetica celui mai mare oraș al Țării noastre e de natură să impresioneze pe vizitatori ca și înfăptuirile, cari fac din București un punct de atracție nu numai pentru români, ci și pentru acei străini, cari vor să cunoască unul din cele mai animate centre din sud-estul european.

Domnul general *Victor Dombrowski*, primarul general al Capitalei, spirit larg, organizator emerit, a înțeles să desăvârșescă înfăptuiri epocale.

Pasașul sub nivel din Calea Griviței constituie o minunată realizare edilitară: „halta morții” se prezintă astăzi sub o formă de artă edilitară neîntre-

cută, mijlocind ușurarea circulației și evitarea accidentelor, Grija edililor s'a îndreptat și spre împlinirea locurilor de recreație a populației, creind în jurul Bucureștilor, o zonă unde cetățenii au posibilități de destindere în mijlocul unui decor natural și aer curat.

Lărgirea șoselei Kiseleff în dreptul fântânei Miorița, dublarea acestei șosele și noul pod dela Băneasa pe cari automobilele nu încetează de a circula, dă un aspect majestuos uneia din intrările principale în Capitala țării.

Asanarea lacurilor Tei și Floreasca construirea planșului Dâmboviței dela Podul Elefterie, unde circulația intensă impunea o descongestionare, dărâmarea caselor pipernicite și insalubre, a bordurilor țigănești dela Floreasca și transormarea acestei mahalale înunde într'un frumos și mareț parc.

Activitatea edililor noștri s'a îndreptat și către o altă țintă: organizarea cantinelor școlare în toate cartierele unde până acum copiii trăia în case insalubre și în mizerie,

Atâtea școli începute și lăsate în părăsire, au fost terminate în anul acesta. E de ajuns să cităm școlile primare 35, 57, 33, 42, 52 de băieți și fete. Școlile nr. 52 de fete și 53 din Văcărești și Dămăroaia sunt pe terminate.

În trecut s'au cheltuit 19 milioane lei pentru o singură școală, construită cu un material și o mână de lucru eftine. Astăzi pentru tot ce s'a realizat în acest domeniu s'au cheltuit 4 milioane, plus 7 milioane jumătate arierate, plătite pentru școli începute acum cinci ani și terminate prin acțiunea de realizări actuale.

Luna Bucureștilor

Prilejuind sărbătorirea a zece ani dela marele act al Restaurației, dl general *Victor Dombrowski* a întocmit un program în spiritul sărbătoarei evenimentului, care a dus la renașterea și consolidarea noastră națională.

O sinteză a realizărilor pe toate tărâmurile de activitate și strădanie națională va fi prezentată vizitatorilor Lunei Bucureștilor, în expozițiile ce se vor organiza în pavilioanele Parcului Național Regele Carol II.

Sărbătorirea celor zece ani de domnie a M. S. Regelui au prilejuit organizarea pavilionului omagial, care va arăta în mod plastic și sugestiv tot ce iace s'a înfăptuit în cei zece ani de rodnică și înălțătoare domnie.

Realizările edilitare și urbaniste, progresele pe tărâmul militar, evoluția „Strajei Țării”, Artele și Industria, vor fi redată în sinteze cuprinzătoare și elocvente.

Anul acesta muzcul satului va avea o nouă și folositoare înființare. Pavilionul Ministerul Propagandei va înfățișa toate metodele moderne folosite de acest departament pentru propaganda în țară și străinătate. Un teatru modern va funcționa cu trupe și repertoriu românesc. Distracțiuni nautice, fântâne arteziene mobile etc. vor completa cadrul armonios al marelui sărbătoriri.

Sub înalțul patronaj al M. S. Regelui, expoziția lunei Bucureștilor se va inaugura la 6 Iunie 1940.

Realități și Realizări Bugetare

Menajarea factorului contributiv

Dacă economia națională are nevoie de certitudinea monetară și de liniște politică și fiscală, ea mai are nevoie și de un echilibru normal. În ceiace privește sarcinile contributive ale diferiților factori, cari o compun. Coloana de sarcine, sau coloana respectivă de fiscalitate, care este d'asupra acestor factori contributivi, trebuie să corespundă puterii de rezistență a fiecăruia din noi.

Și cu drept cuvânt afirmă, d-l Ministru *Mitiță Constantinescu*, în remarcabilul său discurs, rostit la Sanat: „*In felul acesta nu se rupe puterea de rezistență și de activitate a factorului economic sau contributiv, căci atunci când această putere de rezistență și activitate se rupe, sub povara presiunii fiscale, acel factor contributiv, astfel comprimat, încetează de a mai exista ca factor economic util în țară. În același timp înfelegem, prin acest principiu de normală repartitie a sarcinilor fiscale, ca aceste sarcini să poată fi distribuite de asemenea natură între factorii contributivi, în cât ele să fie echitabile pentru cei care au și să respecte, să menajeze pe acei care nu au.*”

Asemenea principii aplicate în mecanica bugetară, pot fi socotite ca axiome, cari nu pot să dea decât rezultate concrete de realizări ale veniturilor.

Realizarea bugetului 1939/1940

Bugetul exercițiului 1939/40 verifică această concepție sănătoasă, construit pe realități evidente, însă cu o marjă precaută de optimism fiscal, prevederile de încasări încrustate în diversele compartimente ale structurii bugetare, au depășit așteptările.

Astfel se constată că totalul încasărilor în numerar, la bugetul ordinar pe întreg exercițiul 1939/40 se ridică la suma de lei 34.853,1 milioane lei, față de evaluările bugetare de 31.528,9 milioane lei, adică un plus de 10,5% la încasări față de prevederi.

Acest procent al sporului de încasări este cel mai mare din ultimile cinci exerciții bugetare, celelalte cinci exerciții soldându-se cu deficite. Iată această situațiune în milioane lei:

Exercițiul	Evaluări pe 12 luni	Încasări pe 12 luni	%
1935—1936	19.186,8	19.507,2	+ 1,7
1936—1937	22.972,4	24.504,8	+ 6,7
1937—1938	25.248,2	26.797,4	+ 6,1
1938—1939	29.850,0	31.191,2	+ 4,5
1939—1940	31.528,9	34.853,1	+ 10,5

Trebuie să subliniem însă, că evoluția încasărilor, în cursul exercițiului 1939/1940 nu a găsit cel mai prielnic cadru politico-economic de dezvoltare. Într'adevăr bugetul anului trecut a început să fie aplicat sub influența turburătoare a evenimentelor internaționale din Europa centrală și axoi în Septembrie sub semnul războiului din Apus, cu numeroasele consecințe a căror influență s'a simțit adânc asupra activității noastre economice.

Cu toate aceste împrejurări neprielnice, evoluția încasărilor a putut fi stăpânită și dirijată astfel ca să poată corespunde, atât prevederilor bugetare,

cât și necesităților de acoperiri a cheltuelilor Statului. Astfel curba ascendentă a încasărilor a suferit unele inflexiuni în lunile cu evenimente cruciale, dar în urma eforturilor de organizare a încasărilor, ea a putut fi redresată înscriindu-se cu sporuri cari au culminat în ultimile luni ale exercițiului. În milioane lei, încasările au evoluat, după cum urmează:

Exercițiile	Cota lunară a evaluărilor bugetare	Încasări	% față de cota lunară a eval. bugetare
Aprilie . . .	2.627,4	2.144,7	— 18,4
Mai	2.627,4	2.663,6	+ 1,4
Iunie	2.627,4	2.729,6	+ 3,9
Iulie	2.627,4	2.861,6	+ 8,9
August	2.627,4	2.912,6	+ 10,9
Septembrie	2.227,4	2.748,7	+ 4,6
Octombrie	2.627,4	2.750,7	+ 4,7
Noembrie	2.627,4	2.797,7	+ 6,4
Decembrie	2.627,4	2.806,1	+ 6,8
Ianuarie	2.627,4	2.817,6	+ 7,2
Februarie	2.627,4	2.920,1	+ 11,1
Martie	2.627,4	2.700,0	+ 78,9
Total:	31.528,8	34.853,1	+ 10,5

Așa dar, deși împrejurările internaționale, cu înrăuirile lor economice foarte puternice, nu au fost prielnice unei normale executări bugetare, totuși prin perseverența privighere și destoinica organizare a încasărilor, s'au putut atinge rezultate excelente, încât ritmul încasărilor a concurat cu eficacitate la împlinirea cheltuelilor bugetare.

Excedent bugetar-record

Cheltuețile efective ale bugetului ordinar a Statului pe exercițiul 1939/40 s'au ridicat la cifra de 31305 milioane lei. Față de încasările de numerar rezultă un excedent net de 3.148 milioane lei.

Tabloul pe care-l reproducem mai jos (în milioane lei) arată că rezultatul întocmirii și executării bugetului ordinar este cel mai satisfăcător, dând un excedent impozant, deși împrejurările n'au fost din cele mai favorabile, din potrivă au însemnat în istoria mondială, izbucnirea războiului cu toate consecințele și influențele lui dăunătoare asupra vieții economice și financiare a popoarelor.

Exercițiul	Excedent	Deficit
1930	—	3.814
1931	—	9.555
1932	—	5.717
1933—34	—	3.673
1934—35	—	2.268
1935—36	190	—
1936—37	1.047	—
1937—38	547	—
1938—39	1.330	—
1939—40	3.149	—

Și celelalte bugete: Fondul Apărării Naționale, Fondurile Naționale ale Aviației și Marinei, se soldează cu excedente de respectiv 5,2 și 30% față de prevederi.

Mișcarea întreprinderilor

Augmentări și reduceri de capital

Fabrica de bere Timișoreană S. A. — Adunarea generală extraordinară a societății a decis, deciză majorarea capitalului social la 36 milioane lei și modificarea statutelor în acest sens.

„Fopp și Bunescu” S. A. București. — Societatea convoacă adunare generală extraordinară pentru ziua de 7 Iunie 1940, ora 19, având a decide majorarea capitalului social dela suma de 15—20 milioane lei și modificarea statutelor în acest sens.

„Romitex” S. A. București. — Societatea convoacă adunare generală pentru ziua de 3 Iunie 1940, ora 10 dimineața, la sediul societății din București, Calea Moșilor nr. 28, având la ordine de zi majorarea capitalului social dela 20 la 40 milioane, prin emiterea unui număr de 33.333 noi acțiuni, în valoare nominală de lei 600 fiecare.

„N. I. C. O.” S. A. București. — Convoacă adunare generală extraordinară pentru ziua de 15 Iunie 1940, ora 11 a. m., la sediul din București, str. Agricultori nr. 113, având la ordinea de zi reducerea capitalului social dela 15 milioane la lei 14 600.000.

„Minele de cărbuni Bais Nonă S. A. R. — Adunarea generală extraordinară a întreprinderii a decis sporirea capitalului social cu lei 7 milioane prin emiterea a 7 mii acțiuni de câte lei 1.000 fiecare, din care 4 milioane se vor emite de îndată, iar restul de lei 3 milioane se vor emite când va va decide consiliul de administrație.

„Banca Creditului Popular Ploești” S. A. R. Ploești. — Acționarii societății sunt convocați în adunare generală extraordinară la 13 Iunie 1940, având a decide asupra reducerii capitalului social dela 5 la 3 milioane lei, prin reducerea valorii nominale a acțiunilor dela 500 la 300 lei acțiunea.

Rezultate de gestiune

Banca Marmorosch Blank & Co. — Pierdere: 92.743 lei la un capital de 125 milioane. Pierderea a fost amortizată prin scăderea ei din rezerva legală.

Fabricile Assan. — Beneficiu: 1 067.513 lei la un capital de 50 milioane. Beneficiul va servi la amortizarea pierderii de 4 979.201 lei rezultate în 1938.

Prima fabrică Română mecanică de butoale. — Beneficiu net 103.889 la un capital de 12 milioane. Beneficiul a fost în parte alocat fondurilor de rezervă.

Fabrica de ciment Portland Kugler & C-le Brașov. — Bilanțul s'a încheiat cu un beneficiu net de 1.348.563 lei la un capital de 110 milioane lei.

„Socomet”. — Soc. comercială metalurgică. Bilanțul arată un beneficiu brut de 56 milioane 505.631 lei și unul net de 11 milioane 712.501 lei la un capital de 15 milioane lei.

„Bevemet”. — Din beneficiul net de 480.697 lei realizat la un capital de 1 milion lei, 368.697 lei, au fost reportați pe anul în curs.

„Fleming”. — Fabrică de uleiuri vegetale, Ga-

lați. Beneficiu net 1.500.418 lei, la capitalul de 15 milioane, din care se scade pierderea de 948.148 lei reportat din exercițiul anterior.

Fabrica de lanțuri Timișoara. — Beneficiul net 2.407.396 lei la un capital de 35 milioane lei.

Oțelăria Földi. — Beneficiu net 1.608.526 lei la un capital de 20 milioane lei.

Reprezentanța Metalurgică. — Beneficiu net 840.303 lei la un capital de 10 milioane lei.

„I. M. D.” — Întreprinderile metalurgice dăunătoare. Beneficiu brut 88.051.119 și net 18.934.000 la un capital de 100 milioane.

„Coty” Pierdere 13.602.447 lei la un capital de 50 milioane lei.

Minele de aur din România. — Pierdere lei 1.579.096 la un capital de 2 milioane lei.

Uniunea Anglo-Română pentru industria de bacon. — Beneficiu net 3.860.043 lei la un capital de 12 milioane lei.

„Seta”. — Soc. de electricitate. Bilanțul pe 1939 arată o pierdere reportată de 29.957.404 lei la un capital de 100 milioane.

Industria electrică Românească. — Beneficiu brut 10.969.031 lei și net 2.500.000 lei, după amortizări de 2 milioane 483.935 lei la capitalul de 10 milioane.

Activitatea în cifre și statistici

urmăre din pag. 11-a

Alte regiuni miniere cunoscute ca bogate în zăcămintă de fier sunt în Munții Apuseni, la Odorhei, în nord-estul Transilvaniei și în Bucovina.

Investițiunile de capitaluri românești

După datele Serviciului de Studii Economice ale Băncii Naționale a României, investigațiunile totalizează 1.177,8 milioane lei, în perioada primelor șase luni ale războiului. În milioane lei, ele au evoluat după cum urmează:

1939	Septembrie	96,50
	Octombrie	36,60
	Noembrie	114,50
	Decembrie	517,—
1940	Ianuarie	231,20
	Februarie	82,—

De notat că aceste plasamente privesc mai ales societățile existente, ale căror mijloace financiare au fost augmentate. Mai observăm că în ultimii ani, ca zi în epoca de sub analiza noastră, investițiunile s'au efectuat în mod constant și marca majoritate asupra întreprinderilor industriale, marcând astfel procesul prodigioasei dezvoltări a industriei noastre naționale.

Comerțul exterior al Turciei în primele opt luni de război

Revista americană „Commerce reports” publică următoarele cifre și comentarii, în legătură cu poziția economică a Turciei în actuala conjunctură de război:

Războiul care frământă azi bătrâna Europă ia, pe zi ce trece un caracter economic cât mai accentuat. Ofensivele militare deși nu și-au pierdut valoarea, în schimb cele economice sunt pe primul plan al actualității.

Fiecare beligerant vrea să împiedice aprovizionarea, fie cu materii prime, necesare conducerii războiului, fie cu produse trebuitoare populației civile sau soldaților, a celuilalt.

Cei mai păgubiți în această stare de lucruri sunt neutrii, al căror comerț, atât extern, cât și intern au scăzut mult, în ultimele opt luni de zile.

Așa de puțin:

Comerțul exterior al Turciei a continuat să scadă în Dec. 1939. Importul a totalizat 5.553.000. de lire turcești față de 12.280.000 în Dec. 1938, iar exportul a scăzut de la 18.354.000 lire turcești în Dec. 1938 la 11.554.000 lire t. în Dec. 1939. Ca și în precedentele trei luni, această stare de lucruri se datorește scăderii schimburilor comerciale cu Germania. Importul mărfurilor germane a scăzut de la 6.611.000 l. t. (Dec. 1938) la 1.280 l. t. (Dec. 1939); iar exportul produselor turcești în Germania a trecut de la 9.576.000 l. t. (Dec. 1938) la 838.000 l. t. (Dec. 1939).

Italia (941.000 l. t.) și Statele Unite (807.000 l. t.) au fost mari importatoare și exportatoare (Italia: 1.789.000) și Statele Unite: 2.971.000 de produse turcești.

Importul și exportul au scăzut mult în 1939 față de 1938: de la un import de 149.007.000 l. t. în 1938 s'a ajuns la un import de 118.249.000 l. t. în 1939, iar de la un export de 144.947.000 în 1938, în 1939 nu s'a exportat mărfuri turcești decât în valoare de 127.389.000 l. t.

În cursul ultimei patru luni ale anului 1939, importul de mărfuri germane a scăzut la 8.433.000 l. t. de la 27.978.000 l. t. în aceeași perioadă a anului 1938, iar exportul către Germania a trecut de la 38.127.000 l. t. la 10.299.000 l. t.

Lira turcească a trecut la 80,77 în ultimele 4 luni în timp ce în 1938 ea valora 80,80.

Iată, repartitia pe țări, a importului și exportului turc:

IMPORT:

	1938	1939
Germania	70.411.000	60.142.000
Sf. Unite:	15.680.000	11.686.000
Italia:	7.120.000	10.023.000

EXPORT:

Germania:	62.210.000	47.504.000
St. Unite:	17.769.000	18.212.000
Italia:	14.563.000	12.754.000

Iată dar, una din consecințele războiului care s'a abătut asupra vechiului continent. O țară, cu un comerț atât de înflorit și-a văzut diminuată mult puterea sa economică.

Prețurile maxime ale încălțămintei confecționate

Pantofi de damă

1 pereche pantofi	chevreaux negru (glace)	1500	1800
1 „ „	vișel negru și colorat	1400	1700
1 „ „	golf calf colorat	1600	1800
1 „ „	hunting (macasin) negru, col.	1800	2000
1 „ „	porc verit. negru și col.	1800	2000
1 „ „	diverse piei presate vișel	1600	1700
1 „ „	chevreaux lac negru	1800	2000
1 „ „	antilopă neagră	1600	1800
1 „ „	antilopă div. culori	1800	2100
1 „ „	nubuc alb cu dif. cul.	1600	1800
1 „ „	oțandă (dri) dif. cul.	1100	1400
1 „ „	dif. împletituri (sandalete)	2200	2500
1 „ „	trotteuri cu talpa de crep		
	în plus 600 lei la pereche		
1 „ „	trotteuri cu talpa de cauciuc		
	în plus 300 lei la per.		
1 „ „	spec. și rămi duble	2000	2200
1 „ „	botancă bizon p. ski și sport	2200	2500
1 „ „	ghete diferite modele	2500	2700
1 „ „	cizme p. călărie și vânător.	2500	4000
1 „ „	papuci de casă fantezie	1000	1500
	Diverse lucrări ortopedice speciale cu un plus de 10 la sută.		

Pantofi bărbătești

1 pereche pantofi	box negru obișnuiți	1400	1600
1 „ „	box negru tăpi duble	1600	1800
1 „ „	diferite culori obiș.	1600	1700
1 „ „	dif. culori tăpi duble	1800	1900
1 „ „	dif. culori 3 tăpi cu p'achee	2000	2200
1 „ „	bizon negru talpa dublă	1800	1900
1 „ „	bizon maron (culori)	1900	2000
1 „ „	hunting (macasin) diferite	200	2100
1 „ „	porc veritabil diferite	2100	2200
1 „ „	antilopă albă și dif. culori	1600	1700
1 „ „	nubuc alb și combinat	1600	1600
1 „ „	împiteți în dif. culori	2300	2400
1 „ „	sandale box diferite	1400	1700
1 „ „	antilopă diferite culori	1400	1700
1 „ „	lac negru	1800	2000
1 „ „	papuci de casă diferiți	1100	1200
1 „ „	botancă box negru și col.	2200	2300
1 „ „	bot. bizon înf. negru col.	2300	2400
1 „ „	bot. (bigher) înalți și cap.	3500	4000
1 „ „	cizme de campanie diferite	3200	3700
1 „ „	santuri ortopedice	5500	6000
	În plus de la pantofi la ghete, o diferență de	300	500
	În plus cu talpa de cauciuc	300	
	În plus cu talpa de crep	500	

Pentru încălțămintea confecționată de aceste firme pentru vânzare ca încălțămintea de lux de serie, prețurile de mai sus se reduc cu 10%.

Memento fiscal

In atenția cititorilor noștri interesați, notăm principalele ferme pentru facerea formalităților fiscale, cerute de lege:

2 Iunie 1940. — Ministerul finanțelor a comunicat organelor în subordine că a prelungit termenul pentru vizarea contractelor de închiriere, până la data de 2 Iunie 1940.

După expirarea acestui termen, se va proceda la dresarea cuvenitelor acte de contravenție.

5 Iunie 1940. — La 5 ale fiecărui luni comerțianții și industriașii vor înainta o situație privitoare la contribuția de 2 la sută F. A. N. (art 18 cap. III al legii pentru așezarea unei contribuții naționale excepționale pentru apărarea țării).

15 Iunie 1940. — Ministerul Finanțelor a publicat deciziunea prin care se acordă un ultim termen până la 15 Iunie 1940 inclusiv, pentru depunerea declarațiilor de impunerea beneficiilor excepționale, cerute de art. 7 din legea pentru așezarea unei contribuții naționale excepționale pentru apărarea țării.

Toți contribuabilii, carii se încadrează în dispozițiunile suszisei legi, urmează să depună, până la acea dată, la Administrația sau Circumscripția de

constatare respectivă, declarațiunile lor complete cu elementele prevăzute de lege și care să ducă la așezarea dreptului rezultat din această contribuție excepțională.

30 Iunie 1940. — Ultimul termen pentru a beneficia de avantajile legii pentru ușurarea debitelor de contravențiuni la legile fiscale, vamale, monopolul alcoolului, zaharinei (art. 1 din legea pentru ușurarea lichidării debitelor din contravențiuni la legile fiscale, vamale, monopolul alcoolului și zaharinei).

30 Iunie 1940. — Se prelungește în mod cu totul excepțional, până la 30 Iunie 1940 termenul prevăzut la art. 3 din legea pentru amnistia evaziunilor a impozitului comercial și industrial, elementar și complementar, comise până la 8 Martie 1940, pentru depunerea declarațiilor la Administrațiile de constatare respective, de către toți contribuabilii care se încadrează în dispozițiunile legii menționate și doresc să beneficieze de avantajile acestei legi și să plătească în acest scop taxa prevăzută de art. 1 din aceeași lege, fără a mai fi obligați a arăta în ce constă evaziunea sau omisiunea fiscală.

BCU E C R A N U I / Central University Library I

ARO B-dul Brătianu — Steaua din Rin

CARLTON Bulevardul Brătianu
Aproape de cer

SCALA Bulevardul Brătianu
Sora de noapte.

CAPITOL Balalaica

TRIANON Volga... Volga.

FEMINA Fetitele au crescut

ARPA — Fuga în întuneric

ROXY — Eu sunt Sebastian Ott.

SAVOY — Bosfor.

PFRUM — Plăcerea nebunilor și Doamna Păcătuește.

FLYSSE — Regele Valsului și Ucigașul din Oregon.

NISSA — Capriciile Destinului și Sergentul Berry.

ALTO — Cântecul eroilor și Când felinele se sting.

OMNIA — Andy Hardy Cowboy.

AMERICAN — Mesalianța și Viața e un joc.

MARCONI — Hotel Imperial și Luptele dela Narvik.

A S O S I T

Borviz de Dorna

Din Izvorul Șarul Dornei

Unica apă minerală arsenicală din țară
Calificată a 7-a din Europa, înaintea Vichy-ului Celestins. Singura din țară aprobată să fie dată în Comerț și în Franța

DELICIOASA LA MASA DIGESTIVA, ALCALINA DIURÉTICA, CARBOGAZOASA.

Indicată în ANEMII, TONIC AL NERVILOR STOMAC FICAT. CAI URINARE, DIABET, ASTM, ECZEME, MALARIA

Regenerează sângele, elimină toxinele din corp Radioactivitate intensă. Nu înegrește vinul.

Cereți la restaurante, băcării și drogherii.

Depozit: Urans 77 — Tel. 5.55.50

Expediți domiciliu dela 10 sticle. În provincie minimum 50 sticle.

Domnii abonați care au primit și reținut al 3-lea număr din „Curierul Economic și Industrial”, sunt rugați a ne trimite costul abonamentului.

UZINELE DE FIER ȘI DOMENILE DIN REȘIȚA S. A.

Incunoștiințare

Se aduce la cunoștința generală că pe baza Decretului Lege Nr. 371 din 6 Februarie 1940, apărut în Monitorul Oficial Nr. 31 din 7 Februarie 1940, cum și a Deciziei Ministeriale Nr. 124 a Ministerului Inzestrării Armatei din 22 Februarie 1940, publicată în Monitorul Oficial Nr. 38 din 15 Februarie 1940.

Toți posesorii de fier vechi și fontă veche sunt rugați să comunice de urgență Societății

Reșița Secția Fier Vechi

Str. Vasile Alexandri Nr. 4, București

cantitățile de FIER VECHI și FONTĂ VECHĂ cari le au și pe cari Societatea «REȘIȚA» le va cumpăra în condițiunile următoare:

1. Strungituri din fontă	Lei 1,05 kgr.
2. Strungituri din fier și oțel	„ 1,25 „
3. Tablă neagră împachetată cu mână	„ 1,50 „
4. Fier vechi sub 5 mm. și tablă neagră presată hidraulic	„ 2,00 „
5. Fier vechi dela 5 mm grosime în sus	„ 2,50 „
6. Fier vechi selecționat, adică bucăți de fier vechi cu grosime dela 10 mm. în sus și în dimensiuni maxime de 1500 500 500 mm.	„ 3,75 „
7. Fontă veche mecanică	„ 5,00 „

Totodată se face cunoscut tuturor depozitarilor și comercianților de fier vechi și fontă veche, precum și tuturor celor cari doresc să se ocupe cu strângerea, manipularea și încărcarea fierului vechi și a fontei veche, să se adreseze de urgență tot Societății „REȘIȚA” la adresa de mai sus pentru orice relațiuni și angajamente în legătură cu achiziționarea fierului vechi.[®]

CURIERUL ECONOMIC ȘI INDUSTRIAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, Str. Schitu Mălcilor, 13

— TELEFON 4.19.93 —

Inreg. la Trib. Ilfov sub Nr. 175/938

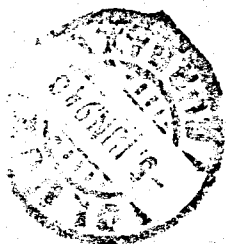
Director: ANTON PEPA

Dir. Ad-tiv: S. A. ALDEA

ABONAMENTE ANUALE :

Instituții	— — — — —	1000
Particulari	— — — — —	500

INDUSTRIA LĂNIEI

SOCIETATE ANONIMĂ

TIMISOARA

Fabrică de ștofe, Tricotaje și Fire de lână

Produse de prima calitate,
apreciate în toată țara,

Desfacere directă prin
Magazinul **ILEANA**

BUCUREȘTI — Strada Lipscani No. 73